

Dosarul nr. 2ra-961/2020

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. V.Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.M.Guzun, V.Clima, G.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de petiționarul Vasilachi Oleg, persoana interesată Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” privind constatarea faptului înregistrării nașterii,

împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 iulie 2019 Vasilachi Oleg a înaintat instanței de judecată o cerere prin care a solicitat constatarea faptului cu valoare juridică - constatarea faptului nașterii (f.d. 6).

În motivarea cererii, petiționarul a indicat că solicită instanței de judecată de a constata faptul nașterii sale ca fiind data de xxxxx, deoarece certificatul de naștere prin care se confirmă faptul că acesta s-a născut la data respectivă, lipsește în arhivă, fapt confirmat prin răspunsul primit pe cererea depusă la biroul organului de stare civilă din Ungheni la data de 10.04.2019, la fel și prin Avizul privind imposibilitatea reconstituirii actului de stare civilă în procedură administrativă eliberat de către SSC Ungheni la data de 21.06.2019.

A menționat petiționarul că la moment, întocmind actele de redobândire a cetățeniei românești, din cauza lipsei acestui act întâmpină dificultăți, iar pentru reconstituirea lui nu are o altă posibilitate decât constatarea faptului nașterii sale prin hotărârea instanței de judecată.

A declarat că s-a născut la xxxxx, ce se confirmă prin următoarele acte: buletinul de identitate cu seria xxxxx, eliberat de of. 36 la data de 24.07.2007, certificatul de naștere (tip sovietic) cu seria xxxxx, eliberat de către Primăria Cetireni la data de 14.01.1970, diploma de studii superioare, cererea și avizul privind refuzul reconstituirii actului de stare civilă eliberat de către OSC Ungheni la data de 21.06.2016.

A solicitat petiționarul constatarea faptului nașterii sale – Vasilachi Oleg, ca fiind xxxxx în s. Untești, raionul Ungheni.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei, Vasilachi Oleg a înaintat o cerere de concretizare, solicitând constatarea faptului înregistrării nașterii (f.d. 32-33).

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni sediul central din 13 septembrie 2019, cererea înaintată de Vasilachi Oleg a fost admisă, fiind constatat faptul înregistrării nașterii petiționarului Vasilachi Oleg, la data de xxxxx, în satul xxxxx, tata – Vasilachi Vasile, mama – Vasilachi Elena (f.d. 38).

Prin decizia din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni, sediul central din 13 septembrie 2019.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art. 12 alin. (1) al Legii privind actele de stare civilă, nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, înregistrarea nașterii se dovedește prin certificatele de stare civilă eliberate pe baza actelor de stare civilă întocmite în modul prevăzut de prezenta lege, precum și cu actele de stare civilă propriuzise, cu copiile sau extrasele de pe acestea.

În conformitate cu art. 20 alin. (2) al Legii privind actele de stare civilă, în lipsa actelor prevăzute la alin. (1), înregistrarea nașterii copilului se face pe baza hotărârii instanței judecătorești privind stabilirea faptului nașterii copilului de către o femeie concretă.

Instanța de apel a relatat că prima instanța corect a stabilit că cererea înaintată de Vasilache Oleg este bazată pe suport legal, fiind corect dispusă admiterea acesteia. Or, actele prezentate de petiționar confirmă faptul că dînsul sa născut xxxxx, în satul xxxxx, iar conform datelor din pagina SIC „Acces-Web” se atestă că părinții acestuia sunt: tata - Vasilachi Vasile, mama – Vasilachi Elena. Prin urmare, acel fapt că în registrele de stare civilă lipsește informația despre înregistrarea nașterii petiționarului Vasilachi Oleg, nu poate fi imputat ultimului.

Instanța de apel a apreciat ca nefondat argumentul apelului, că în circumstanțele în care actul de stare civilă nu a fost înregistrat, este posibilă doar constatarea faptului nașterii persoanei de către o femeie concretă și nicidecum constatarea înregistrării actului de naștere pe numele lui Vasilachi Oleg, de la părinți Vasilachi Vasile și Vasilachi Elena. Or, apelantul nu a ținut cont de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 07.07.2008 „Privind practica judiciară cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică și declararea persoanei dispărută fără urmă sau decedată”, și anume pct. 47, în care este indicat că, la examinarea cauzelor despre constatarea înregistrării nașterii, adopției, căsătoriei, divorțului și decesului (art. 281 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă) este necesar să se țină cont de faptul că instanța judecătorească constată nu evenimentele care au avut loc, ci faptele înregistrării lor în organele respective.

La 04 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 februarie 2020 și a expediat decizia participanților la proces la 25 martie 2020 (f.d.77), prin poștă electronică. Astfel, cererea de recurs declarată la 04 mai 2020 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 01 iunie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f. d.90), iar potrivit avizului de recepție recursul a fost recepționat de către avocatul Lupu Vasile în interesul intimatului Vasilachi Oleg la 05 iunie 2020 (f.d.91) și de Vasilachi Oleg la 12 iunie 2020 (f.d.92).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimației nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru